

wij zijn ouder.

Onze dochter Marjolijn heeft het syndroom van Down en heeft na het verlaten van het (reguliere) basisonderwijs op maat, 2 jaren VSO gevolgd, tussen leerlingen met voornamelijk gedragsproblemen, fysiek/verbaal geweld en seksuele intimidatie. Van een vrolijk meisje, werd zij getraumatiseerd en in zich zelf gekeerd. Het verbeterde niet, vele gesprekken ten spijt. Ondanks de kleine klas (12-13 ll) met leerkracht, klasse assistent en stagiaire, was orde nauwelijks te handhaven en geen onderwijs mogelijk. Zij leerde niets, zelfs het ene (!) leerdoel: klokkijken werd in twee jaren niet gehaald. Het onderwijs was ver onder de maat en er werd op voorhand al berust in het gegeven dat de leerling 'het toch niet kan'.

Zij volgt inmiddels drie jaar een integratieklas op het Vechtdalcollege. Een initiatief van ouders en een betrokken school dat sinds de start prima werkt. De kinderen volgen reguliere klassen waar dat mogelijk is. Waar dit niet mogelijk is of te vertragend voor de rest van de klas werkt, volgen zij het vak op aangepast niveau in de integratieklas.

Na twee maanden kon zij klokkijken – in het Engels. Er is weer integratie met 'normale' kinderen zoals zij op de basisschool gewend was. Zij wordt niet geconfronteerd met aanhoudend lawaai en ruzie. Zij is weer goed in haar vel, leest schrijft, rekt, krijgt zelfs enig nieuwsbegrip en gaat cognitief nog steeds vooruit.

Wij zijn blij met de overheid die haar/ons deze ruimte geeft, de school die dit heeft willen oppakken en de kansen die zij hierdoor krijgt.

Zij is inmiddels zodanig zelfredzaam, dat zij eenvoudig werk kan verrichten en met beperkt toezicht een redelijk bestaan kan leiden. Zij hoeft niet onder 24uurs zorg in een instelling worden ondergebracht.

Zwolle, 8 maart 2011
Joke en Hans Bronswijk
Polbeek 7
8033AC Zwolle

hans@bronswijk.org